

بانوی بهشتی

بعد از مدتی انتظار صدای زیبای دختری بهشتی از خانه بلند شد. پدر و مادر از دیدن نوزاد بسیار شاد و خوشحال شدند. حضرت محمد (ص) به امر خدا نام دخترش را فاطمه به معنی جدا شده از بدیها نهاد.

بعد از مدتی انتظار صدای زیبای دختری بهشتی از خانه بلند شد. پدر و مادر از دیدن نوزاد بسیار شاد و خوشحال شدند. حضرت محمد (ص) به امر خدا نام دخترش را فاطمه به معنی جدا شده از بدیها نهاد. خداوند مهربان تا آن روز و بعد از آن چنین دختر پاک و درستکاری را به هیچکس هدیه نداده بود. حتی فرشته های آسمان نیز برای دیدن فاطمه (س) به زمین می آمدند و از صحبت کردن با او لذت می بردند. دشمنان پیامبر (ص) با شنیدن خبر تولد حضرت فاطمه (س) ایشان را آزار داده و می گفتند: تو ابتر هستی! یعنی پسری نداری که نسل تو ادامه پیدا کند و دیگر کسی نیست که بعد از تو مردم را به دین اسلام دعوت کند. اما خداوند یکتا برای اینکه مقام و بزرگی حضرت فاطمه (س) را نشان بدهد؛ سوره ی کوثر را بر حضرت محمد (ص) نازل کرد و از آن حضرت خواست که قربانی کند و شاد باشد.

در این سوره مبارک پروردگار عالمیان به رسولش فرمود: " نسل تو از همین دختر پاک ادامه پیدا می کند."

پیغمبر هم راضی به امر خداوند بود و دخترش را بسیار دوست می داشت؛ همیشه او را در غوش می گرفت و می بوسید و می گفت: " فاطمه بوی بهشت را می دهد."

حضرت فاطمه (س) چهره ای نورانی داشت و برای پدر و مادر دختری نمونه بود. او زندگی سختی داشت. در کودکی مادر عزیزش خدیجه ی فداکار را از دست داد. خدیجه (ع) در تمام زندگی اش با پیامبر (ص) همیشه یار و غمخوار ایشان بود و هنگامی که مردم بت پرست آن حضرت را مورد اذیت و آزار قرار می دادند با روی خوش به پیامبر گرمای اسلام امیدواری می داد.

اما بعد از خدیجه (ع) تنها یار و همراه پیامبر (ص) حضرت فاطمه (س) بود. وقتی بت پرستان نادان در کوچه و بازار به سوی حضرت محمد (ص) سنگ پرتاب می کردند و به روی مبارک ایشان خاک می ریختند فاطمه (س) با ناراحتی در حالی که اشک در چشمان نازنینش جمع می شد سر و روی پدر را پاک می کرد.

حضرت فاطمه (س) پاک ترین زنان بود. ایشان در نوجوانی با حضرت علی (ع) ازدواج کرد و زندگی ساده و زیبایی را با هم آغاز کردند. پیامبر (ص) هم از دیدن آنها شاد و خوشحال می شد و خدا را شکر می کرد.

حضرت فاطمه (س) بانویی بهشتی بود. ایشان در طول عمر کوتاهش سختی های زیادی را تحمل کرد اما هیچ وقت امید و ایمانش را از دست نداد و همیشه با صبر و آرامش از پروردگار بزرگ یاری می خواست. دختر پیامبر همیشه مهربان و درستکار بود. محبت آن بانوی بزرگواری در دل های ماست و تمام مسلمانان ایشان را دوست دارند. حضرت محمد (ص) همیشه می فرمود: " فاطمه پاره ی تن من است."

دعایی از حضرت زهرا (س)

روزی سلمان به پیامبر (ص) گفت: ای مولای من! تو را سوگند به خدا، از عظمت فاطمه (س) در روز قیامت تعریفی بفرمایید. پیامبر (ص) با تبسم رو به سلمان کرد و فرمود: سوگند به آن آفریدگاری که جانم در دست اوست، فاطمه (س) را در آن روز بر ناقه ای از ناقه های بهشت سوار می کنند، جبرئیل و میکائیل به ترتیب از راست و چپ او حرکت می نمایند. امیرالمؤمنین پیشاپیش و حسن و حسین از پشت سر، وی را همراهی می کنند، تا بدین طریق فاطمه (س) از پل صراط می گذرد و پس از گفتگوهای زیاد، آنگاه خطاب می رسد: فاطمه! هرچه می خواهی بخواه. دخترم عرض می کند:

بار الهی! از تو می خواهم علاقه مندان خود و فرزندانم حسن و حسین را در آتش مسوزانی. خطاب می رسد: یا فاطمه! سوگند به عزت و جلالم، دو هزار سال پیش از خلق آسمانها و زمین، بر خودم لازم کرده ام که این حاجت تو را برآورده کنم. (سفینه البحار، ج 2، ص 375)